

13/1/2022

פרוטוקול אסיפה שנתית

האסיפה השנתית צולמה והוקלטה ב ZOOM:

המקום- חממה אקולוגית עין שמר, ZOOM עקב עלייה בנדבקים בזן האומיקרון, ברור שרבים לא יגיעו ולכן נעשה דווקא שם ולמספר משתתפים מוגבל (פחות מ-50 – בפועל הגיעו 35)

חברי הנהלה נוכחים:

איתן בן מיור, מירב אלפנדרי, נטע פלג ג'ראד, סמדר יצחקיאן, עומר טופול, עמית בן אדירי, שמעון כהן

מיכל סקלסקי – ב ZOOM

נל עמית- לא השתתפה.

מכיוון שמדובר בפורמט המיוחד הזה, שמעון כהן – יו"ר, ניהל את האסיפה ואחראי על כתיבת הפרוטוקול והקלטת ה ZOOM.

לאחר הברכות והודייה למי שהגיע ולחברי הועד שתורמים כל השנה להתפתחות האגודה, לרבות יעל מגן שביקשה לסיים תפקידה השנה.

העלינו ב ZOOM את רו"ח מועלם (שנמצא בקשר עם מיכל סקלסקי ולדבריה כעת הדוח מוגש בצורה מסודרת וטובה יותר מבעבר) שהביא את הדו"ח השנתי, מצורף כאן.

בחירות יהיו רק בשנה הבאה ולכן האסיפה קצרה וממוקדת במה שנעשה ובפנים ל 2022.

לאחר מכן, שמעון כהן-יו"ר, הביא את סיכומו לשנה זו:

חברות וחברים יקרים,

עוד שנה בצל קורונה- בכוונה משתמש בצל שכן זה מופע מכמות האור והזווית.

תיכננו כנס בן שלושה ימים באילת, הפרטים הטכניים היו די סגורים אך חוסר בטחוננו בהחלטות ממשלה חדשה ודמי ביטול כנס לא מבוטלים גרמו לנו להחליט שזה לא הזמן.

מיהרנו להתקין כנס שנתי כפי שמחייב התקנון וכזה שיוכל להתקיים כמעט בכל תנאי, אז הנה בשיאו של הנגיף "החדש" אנחנו מתכנסים; כאן בעין שמר ובבית דרך מסכי המחשב.

קריאות ביניים של חלק מהנוכחים על יתרונותיו של המקום בעין שמר ועל כך שמדובר בהחלטה נכונה לקיים כנס פיזי גם אם מצומצם

אחת ממטרותיה המרכזיות של האסיפה השנתית בימים שאין בחירות, היא הצגת הדו"ח השנתי ואת זאת שמענו וראינו זה עתה.

מטרה אחרת, כאילו קצת נשכחת היא חשבון נפש

ומחשבות לעתיד –

יש לתת הכרה לד"ר נמרוד שיינמן שישכיל אותנו עוד מעט, שהקים העמותה וזיהה את ניצני האביב של הריפוי הטבעי בישראל.. ואכן כך מכללות רבות קמו ונסגרו, תלמידים רבים הפכו אנשי מקצוע טובים וחלקם הבינו שהמקצוע טוב ברמה האישית אך לא ברמה הפיננסית ונטשו.

להערכתי כעת יש כ-800 נטורופתים ש-250 מהם חברי אגודה והשאר פעילים יותר או פחות, מעניין שרבים מהנטורופתים עוסקים בהפצת בשורת הבריאות הטבעית ולא רק דרך הקליניקה.

רק מהנוכחים בכנס יש את עמית בן אדירי, שרון צור, רואי גוניק, אלה ונדל שעוסקים בהוראה ומרצים שנים רבות, יש עוד רבים אחרים שלא הגיעו, ספרים נכתבו ע"י חברינו ורק לאחרונה, יצא ספר על הורמונים של פזית פרטוש, לפניו יש רבים שעשו זאת כולל שני שנמצאת איתנו, פיזית. גילי פינצ'וק מוסיף למיזם נטורופדיה שלו עם מערכת אינטראקציות ועוד...שוב, מראה עד כמה הנטורופתים לא מצומצמים רק לקליניקה

עבורי האתגר הגדול ביותר בעמותה הוא החיבור הקהילתי הקולגיאלי – מבקש להביא כאן את הכאב הפרטי שלי על כך שבפן הזה, לתחושת, איננו מהווים מודל לחיקוי. כוועד מנהל אנו לעיתים מבקשים משוב או שיתוף פעולה, ההד מהחברים חלוש מאד אתן כמה דוגמאות: התנדבנו לסייע בבתי חולים שיקומיים- מספר המתנדבים היה מועט..תמיד אותם אנשים. כבקשתכם בנינו תכנית ליווי לנטורופתים, מעין סופרוויז'ן, שני חברים נרשמו, הצענו מפגשים שאינם רק קשורים למקצוע כמו סיור בגינה הידרופונית, סיור בשווקים, סדנא המלמדת צילום תדמית – רק הגינה ההידרפונית יצאה לפועל עם מספר משתתפים קטן...נדמה לי שזה מספיק לדוגמאות.

המשוב שלכם קריטי עבורינו להמשך פעילות, אחרת זה נראה כאילו אנחנו עושים זאת עבורינו, חברי הוועד.

ערבות הדדית-

באופן אישי קיבלתי התייחסות מכוערת ובעיניי לא אתית מחבר אגודה שכינה אותי פאשיסט משום שאני נושא באחריות לכנס שיחייבו בו "תו ירוק" – קיבלתי מעט מאד גיבוי מהחברים, מקווה שהסיבה היא חשיפה מוגבלת לקבוצה הסגורה בפייסבוק ולא אדישות. טענתי אגב רק לשפה ולדרך, אני מבין ומסכים עם חלק מהעניין אך דרך ארץ קדמה לתורה. שיתפתי את עומר אחראי על האתיקה שיעץ לי להניח לעניין וכך עשיתי. הפגיעה שחווייתי אינה במישור האישי למרות שזה נכתב עליי (האיש לא מכיר אותי, אני בטוח לא אותו), אלא במישור החברתי-קהילתי.

עומר טופול ועמית אדירי הוסיפו כי הדרך והשפה אינם לגיטימיים

הבאתי זאת לא רק לשתף את שעל ליבי אלא להביא זאת להכרתכם.

מה בעתיד?

שני גורמים מרכזיים חייבים לקחת חלק בעבודתנו:

המכללות והחברות המסחריות.

אנו מתכוונים להביא הרצאות והטבות בשיתוף השניים.

באופן אישי יש בי רצון להקשיב להרצאות של נטורופתים צעירים, פחות מוכרים, שיש להם תובנות אחרות בעיקר במישור הקליני, אך לא רק, למשל תעשיית המזון, הורמונים, טכניקות מגע, מיינדפולנס, תנועה מותאמת צורך..ועוד.

ויקיפדיה- לא התקדמנו, אם יש מישהו שרוצה לקחת זאת על עצמו, מוזמן.

חקיקה- כרגע אין התקדמות ממשית, ההתקדמות היא השלב ההכנה:

הסתדרות העובדים בראשות ארנון בר דוד, הבינה את מצוקת העצמאים ולראשונה פתחה פורום עצמאים בתוך ההסתדרות. אנחנו שם. אחת ממטרות הפורום הוא הסדרה של מקצועות שאינם מוסדרים.

הפורום מעמיד אנשי מקצוע שעושים מחקר מצד אחד על הצורך ומצד שני מנסים לאתר את מי שמושך בחוטים של מקבלי החלטות ומניחים העניין לפתחם.

השתתפותנו בפורום מתאפשר מתוך חברותינו בלה"ב שסייעה לנו בזמן הסגרים ומסייעת בצרכים נוספים שאנו מעלים, למשל לאחרונה העלינו בקשה להכרה של המקצוע כמקצוע מועדף לחיילים משוחררים- טרם התקבלה החלטה בעניין.

שני פרופסורסקי ביקשה לחזק ידינו על עניין ההכרה שקיבלנו בקורונה באומרה כי זו כשלעצמה פריצת דרך ושינוי תודעה בקרב מקבלי החלטות.

מבקש להודות באופן אישי ומיוחד למתנדבים בועד האגודה שעושים מאמץ אישי גדול להניע את האגודה ומטרותיה, הן בנסיעות בכל הארץ לביקורת מכללות והן בפגישות עבודה ליצירת כנסים ואירועים והן בפגישות עם נציגים חיצוניים- בתי חולים, לה"ב, פורום עצמאיים, אגודות מקצועיות נוספות ועוד ועוד..

לסיום,

מצפה לשנה פורייה ומשמחת שיש בה יותר שיתוף פעולה, שנלמד עוד קצת, מחברינו ומטופליהם, לא רק מהמטופלים שלנו.

שנצליח לצאת מעט מן המעגל הפרטי שלנו ונסתכל על התמונה המלאה, השלמה, הזווית משנה פרופורציות והאור..אור.

חלק מהנוכחים ביקשו להודות לשימי (שמעון כהן) על פועלו, וזה הבהיר שהכל נעשה בשיתוף ואף פעם לא לבד- כל המחמאות לצוות כולו.

מירב אלפנדרי ביקשה להוסיף שהצוות המנהל ישמח למתנדבים נוספים ולכוחות רעננים